॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – २)

जातवेदसे सुनवाम् सोमं मरातीयतो निद्हाति वेदः। स नः पर्षदित दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धं दुरिताऽत्यिः॥१॥

तामुग्निविर्णां तपेसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफुलेषु जुष्टाम्। दुर्गां देवीर शर्रणमहं प्रपंदो सुतर्रसि तरसे नर्मः॥२॥

अग्ने त्वं परिया नव्यौ अस्मान्थ्स्वस्तिभिरित दुर्गाणि विश्वौ। पूर्श्व पृथ्वी बेहुला ने उर्वी भर्वा तोकाय तनियाय दां योः॥३॥

विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरिताऽतिपर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनेसा गृणानौऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम्॥४॥

पृतना जित्र सहंमानमुग्रम् प्रिः ह्वेम पर्माथ्सधस्थात्। स नः पर्षदित दुर्गाणि विश्वा क्षामद्वेवो अति दुरितात्यग्निः॥५॥

प्रलोषि कमीड्यो अध्वरेषुं सनाच होता नव्यंश्च सित्सं। स्वाञ्चौग्ने तनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौर्भगमायंजस्व॥६॥ गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवैन्द्र विष्णोरनुसर्श्वरेम। नार्कस्य पृष्ठमभि संवस्नोनो वैष्णवीं लोक इह मदियन्ताम्॥७॥ कात्यायनायं विद्यहें कन्यकुमारि धीमहि। तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/